

Леся Карнаух: За 11 місяців року до загального фонду держбюджету надійшло понад 1,15 трлн грн податків та зборів

За січень – листопад 2025 року фактичні надходження до загального фонду державного бюджету податків та зборів, які контролює ДПС, становлять 1 трлн 154,6 млрд грн. Про це повідомила в. о. Голови ДПС Леся Карнаух.

«Я вдячна кожному платнику податків. Бо наповнення бюджету – спільна справа і відповідальність. Це кошти, які насамперед йдуть на обороноздатність України, на підтримку військових», – [написала вона на своїй сторінці у Facebook](#).

Завдяки відповідальності платників виконання плану за 11 місяців становить 105,2 % (+57,3 млрд грн). Це +215,7 млрд грн до факту 11 місяців минулого року.

«Листопад, як і жовтень, і вересень, був вкрай складним для економіки. Щоденні обстріли по енергетиці та інфраструктурі не могли не позначитися на надходженнях до бюджету. Через зовнішню агресію великій кількості бізнесу довелося насамперед спрямувати свої зусилля на відновлення процесів. Тиск на організацію виробництва через обмежене електропостачання сильно зріс, що позначилося на обсягах виробленої продукції, а відповідно вплинуло і на обсяги ПДВ та податку на прибуток. Разом з тим, стійкість кожного українського підприємця вражає!» – додала вона.

За підсумками листопада надходження платежів – 128,2 млрд гривень.

Основні показники:

- 53,0 млрд грн – податок на прибуток підприємств;
- 31,6 млрд грн – податок на доходи фізичних осіб та військовий збір;
- 22,6 млрд грн – податок на додану вартість (зібрано 40,6 млрд грн, відшкодовано – 18,1 млрд грн);
- 11,1 млрд грн – акцизний податок;
- 5,4 млрд грн – рентна плата.

«Виклики надважкі. Але ми спільно докладаємо максимальних зусиль, щоб забезпечити фінансову стабільність держави», – зазначила Леся Карнаух.

Безбар'єрність - простір довіри

З повагою до потреб кожного податкова служба Дніпропетровщини вдосконалює комплексний підхід до розбудови принципів безбар'єрності та інклюзії.

У податковій службі безбар'єрність та інклюзія – це:

- доступність приміщень для осіб з інвалідністю та маломобільних груп населення;
- запровадження послуги сурдоперекладу у ЦОПах для людей з порушенням слуху;
- адаптовані онлайн-сервіси для людей з порушенням зору;
- мобільний ЦОП – адміністративні послуги навіть у найвіддаленіших громадах;
- уважне і ввічливе ставлення до кожного платника.

З початку року загальний фонду держбюджету за видобування нафти від платників Дніпропетровщини отримав понад 52,2 млн грн рентної плати

Впродовж десяти місяців поточного року платники Дніпропетровщини за видобування нафти спрямували до загального фонду державного бюджету понад 52,2 млн грн рентної плати. Це майже на 14,1 млн грн, або майже на 37,0 відс. більше ніж у січні – жовтні 2024 року.

Інформуємо, що податкова декларація з рентної плати (місячна) платниками рентної плати за користування надрами для видобування вуглеводної сировини в електронному вигляді подається за ідентифікаторами форм:

F0800207 разом з додатком 2 прим. 1 «Розрахунок з рентної плати за користування надрами для видобування вуглеводної сировини» за ідентифікатором форми F0820207 – фізичними особами;

J0800207 разом з додатком 2 прим. 1 «Розрахунок з рентної плати за користування надрами для видобування вуглеводної сировини» за ідентифікатором форми J0820207 – юридичними особами.

Українці сплатили 131,7 млрд грн військового збору з початку 2025 року

Протягом січня – жовтня 2025 року платники податків перерахували до державного бюджету 131,7 млрд гривень військового збору.

Порівняно з аналогічним періодом минулого року (36,6 млрд грн), обсяг надходжень зріс майже в чотири рази, або на 95,1 млрд грн.

Найбільші суми сплачено платниками:

- м. Києва – 42,4 млрд грн;
- Дніпропетровської області – 14,8 млрд грн;
- Львівської області – 10,2 млрд грн;
- Харківської області – 8,3 млрд грн.

Зростання надходжень спостерігається у всіх регіонах країни. Це свідчить про високу податкову свідомість громадян та бізнесу, а також активну підтримку обороноздатності держави в умовах війни.

Суттєве збільшення надходжень зумовлене кількома факторами:

1. Підвищенням ставки військового збору до 5 % – відповідно до законодавчих змін, які набули чинності з 1 грудня 2024 року.
 2. Зростанням фонду оплати праці та офіційного працевлаштування громадян.
 3. Підвищенням рівня податкової дисципліни, зокрема серед підприємців та самозайнятих осіб.
- Нагадаємо, військовий збір сплачують усі категорії платників податків, зокрема фізичні особи, підприємці та роботодавці.

Ставки збору:

- ФОПи 1-ї, 2-ї та 4-ї груп – 10 % від мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня звітного року (у 2025 році – 800 грн щомісячно);
- ФОПи 3-ї групи (крім е-резидентів) – 1 % від отриманого доходу, сплата здійснюється щоквартально;
- підприємці на загальній системі оподаткування – 5 % від чистого річного оподаткованого доходу;
- наймані працівники – 5 % від нарахованої заробітної плати.
- військовослужбовці та працівники силових структур (ЗСУ, СБУ, ГУР, Нацгвардія, Держприкордонслужба тощо) – 1,5 % з грошового забезпечення.

Відповідно до Закону України №4505-ІХ від 18 червня 2025 року, самозайняті особи, які були мобілізовані або уклали контракт на проходження військової служби, звільняються від сплати військового збору на час служби.

Звільнення застосовується автоматично – на підставі даних з Єдиного державного реєстру призовників, військовозобов'язаних та резервістів. Пільга діє з першого числа місяця мобілізації або укладення контракту, але не раніше 24 лютого 2022 року.

Детальну інформацію про порядок нарахування та сплати військового збору можна отримати:

- в [Офісах податкових консультантів](#);
- у [Центрах обслуговування платників](#);
- у Контакт-центрі ДПС за номером: 0 800 501 007;
- на вебпорталі ДПС: tax.gov.ua.

Тривалість зміни (робочого дня) суб'єкта господарювання становить 24 години: порядок створення РРО фіскального звітного чеку (щоденного Z-звіту)

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Відповідно до п. 9 ст. 3 Закону України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 265) суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або в безготівковій формі (із застосуванням електронних платіжних засобів, платіжних чеків, жетонів тощо), при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, а також операції з приймання готівки для виконання платіжної операції зобов'язані щоденно створювати у паперовій та/або електронній формі реєстраторами розрахункових операцій (далі – РРО) (за виключенням автоматів з продажу товарів (послуг) або програмними РРО фіскальні звітні чеки у разі здійснення розрахункових операцій).

Ця норма враховує особливості роботи РРО, які повинні забезпечувати створення у паперовій та/або електронній формі фіскальних звітних чеків (щоденних Z-звітів) за кожний робочий день.

Пунктом 2 Вимог щодо реалізації фіскальних функцій реєстраторами розрахункових операцій для різних сфер застосування, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2002 року № 199 із змінами та доповненнями (далі – Вимоги № 199), наведено визначення «зміна» – це період роботи РРО від реєстрації першої розрахункової операції після виконання Z-звіту до виконання наступного Z-звіту.

У примітках, наведених у додатку «Формат і розрядність даних, що зберігаються у фіскальній пам'яті» до Вимог № 199 доводиться важливе уточнення: максимальна тривалість зміни РРО не повинна перевищувати 24 години.

Оскільки в добі всього 24 години (тобто, день триває з 0 годин ранку та закінчується 24 годиною вночі), при щоденній роботі з РРО Z-звіт необхідно виконувати щодня.

Відповідно до п. 7 Вимог № 199 усі режими роботи РРО, крім тих, що забезпечують усунення причин блокування, повинні блокуватися, зокрема, у разі перевищення максимальної тривалості зміни.

Враховуючи викладене, якщо суб'єкт господарювання працює цілодобово, то фіскальний звітний чек (щоденний Z-звіт) повинен створюватись РРО кожного дня по закінченню робочої зміни, але не пізніше 24 години цього дня.

Умови, за яких ФОП – платник єдиного податку може самостійно (добровільно) перейти на іншу групу сплати єдиного податку

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п.п. 298.1.5 п. 298.1 ст. 298 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) за умови дотримання платником єдиного податку вимог, встановлених ПКУ для обраної ним групи, такий платник може самостійно перейти на сплату єдиного податку, встановленого для інших груп платників єдиного податку, шляхом подання заяви до контролюючого органу не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного кварталу. При цьому у платника єдиного податку третьої групи, який є платником податку на додану вартість, анулюється

реєстрація платника податку на додану вартість у порядку, встановленому ПКУ, у разі обрання ним першої або другої групи чи ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи, яка включає податок на додану вартість до складу єдиного податку.

Відокремлені підрозділи (філії) юридичної особи не можуть подавати податкові декларації з плати за землю

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Згідно з п.п. 14.1.147 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) плата за землю – це обов’язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності (далі – орендна плата).

Платниками плати за землю є:

платники земельного податку (п.п. 269.1.1 п. 269.1 ст. 269 ПКУ):

- власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) (п.п. 269.1.1.1 п.п. 269.1.1 п. 269.1 ст. 269 ПКУ);
- землекористувачі, яким відповідно до закону надані у користування земельні ділянки державної та комунальної власності на правах постійного користування (п.п. 269.1.1.2 п.п. 269.1.1 п. 269.1 ст. 269 ПКУ);
- платники орендної плати – землекористувачі (орендарі) земельних ділянок державної та комунальної власності на умовах оренди (п.п. 269.1.2 п. 269.1 ст. 269 ПКУ).

Власники земельних ділянок – юридичні та фізичні особи (резиденти і нерезиденти), які відповідно до закону набули права власності на землю в Україні, а також територіальні громади та держава щодо земель комунальної та державної власності відповідно (п.п. 14.1.34 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Підпунктом 14.1.73 п. 14.1 ст. 14 ПКУ встановлено, що землекористувачі – юридичні та фізичні особи (резиденти і нерезиденти), які користуються земельними ділянками державної та комунальної власності:

на праві постійного користування;

на умовах оренди.

Відповідно до норм Земельного кодексу України, Закону України від 06 жовтня 1998 року № 161-XIV «Про оренду землі» (зі змінами та доповненнями) та підпунктів 14.1.34 та 14.1.73 п. 14.1 ст. 14 ПКУ власниками, користувачами та орендарями земельних ділянок є юридичні та фізичні особи, які в установленому законодавством порядку набули права на землю.

Частиною першою ст. 80 Цивільного кодексу України (далі – ЦКУ) встановлено, що юридичною особою є організація, створена і зареєстрована у встановленому законом порядку.

Юридична особа наділяється цивільною правосдатністю і дієздатністю, може бути позивачем та відповідачем у суді.

Юридична особа відповідає за своїми зобов’язаннями усім належним їй майном (частина друга ст. 96 ЦКУ).

Філією є відокремлений підрозділ юридичної особи, що розташований поза її місцезнаходженням та здійснює всі або частину її функцій (частина перша ст. 95 ЦКУ).

Філії та представництва не є юридичними особами. Вони наділяються майном юридичної особи, що їх утворила, і діють на підставі затвердженого нею положення або на іншій підставі, передбаченій законодавством іноземної держави, відповідно до якого утворено юридичну особу, відокремленими підрозділами якої є такі філії та представництва (частина третя ст. 95 ЦКУ).

Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму плати за землю щороку станом на 01 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов’язку подання щомісячних декларацій (п. 286.2 ст. 286 ПКУ).

Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов’язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним (п. 286.3 ст. 286 ПКУ).

Враховуючи вищевикладене, податкові декларації з плати за землю (земельного податку та орендної плати) до контролюючих органів за місцезнаходженням земельних ділянок повинні подавати платники плати за землю – юридичні особи – власники та землекористувачі.

Фізичній особі нараховані дивіденди: що з оподаткуванням військовим збором?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що згідно з п.п. 1 п.п. 1.1 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками військового збору є особи, визначені п. 162.1 ст. 162 ПКУ, зокрема, фізичні особи – резиденти (нерезиденти), які отримують доходи з джерела їх походження в Україні.

Об’єктом оподаткування військовим збором для платників, зазначених у п.п. 1 п.п. 1.1 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ є доходи, визначені ст. 163 ПКУ (п.п. 1 п.п. 1.2 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Для платників, зазначених у п.п. 1 п.п. 1.1 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення», ставка військового збору становить 5 відс. від об’єкта оподаткування, визначеного п.п. 1 п.п. 1.2 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, крім доходів, які оподатковуються за ставкою,

визначеною п.п. 4 п.п. 1.3 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ (п.п. 1.1 п.п. 1.3 п. 16 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX ПКУ).

Відповідно до п. 163.1 ст. 163 ПКУ об'єктом оподаткування платника податку є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід, до складу якого включаються доходи, перелік яких визначено підпунктами 164.2.1 – 164.2.18 п. 164.2 ст. 164 ПКУ.

Так, згідно з п.п. 164.2.8 п. 164.2 ст. 164 ПКУ до загального місячного (річного) оподаткованого доходу включаються «пасивні доходи» (крім зазначених у підпунктах 165.1.2 та 165.1.41 п. 165.1 ст. 165 ПКУ).

Під терміном «пасивні доходи» для цілей розд. IV ПКУ слід розуміти, зокрема, такі доходи, як дивіденди (п.п. 14.1.268 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Враховуючи зазначене, оскільки сума дивідендів, нарахованих на користь фізичних осіб включається до загального місячного оподаткованого доходу платника податку, то такий дохід підлягає оподаткуванню військовим збором за ставкою 5 відсотків.

Трудові відносини: інформація для роботодавця при оформленні неповнолітньої особи

Оформлення трудових відносин з неповнолітніми працівниками має здійснюватися відповідно до законодавства, зокрема й з урахуванням податкових вимог.

Так, відповідно до чинного законодавства, після видання наказу про прийняття на роботу неповнолітнього працівника до початку роботи працівника за укладеним трудовим договором (фактичного виконання працівником трудових обов'язків), роботодавець зобов'язаний повідомити про це Державну податкову службу України за встановленою формою.

Трудовий договір із неповнолітнім працівником укладається у письмовій формі.

Повідомлення подається в електронному або паперовому вигляді разом з копією в електронній формі, а дані про працівника вносяться до Реєстру застрахованих осіб.

Інформацію про працівника, який не досяг 18-річного віку, необхідно окремо фіксувати в Журналі обліку працівників, обов'язково із зазначенням дати народження.

Доходи, отримані неповнолітніми в межах трудових відносин, оподатковуються на загальних підставах. У той же час, у разі наявності підстав та дотримання умов, працівники до 18 років можуть мати право на податкову соціальну пільгу відповідно до статті 169 Податкового кодексу України.

Акцентуємо, що задекларована праця не лише гарантує соціальний захист працівника, а й забезпечує надходження до бюджетів за рахунок сплати податків і зборів та єдиного внеску. Порушення порядку оформлення трудових відносин із неповнолітніми може спричинити адміністративну відповідальність для роботодавця.

Звертаємо увагу, що неповнолітні особи (від 14 до 18 років) у трудових правовідносинах мають ті самі права, що й повнолітні. Водночас вони користуються низкою суттєвих пільг щодо охорони праці, робочого часу, відпусток і деяких інших умов праці.

Зокрема, підлітки не можуть працювати у небезпечних і шкідливих умовах, під землею, та на інших роботах із Переліку важких робіт і робіт зі шкідливими і небезпечними умовами праці. Їх не можна залучати до нічних (з 22:00 до 6:00), понаднормових робіт і робіт у вихідні дні.

Важливо: у неповнолітнього працівника не повинно бути медичних протипоказань. Тому він має пройти медичне обстеження і надати довідку.

Отже, оформлення неповнолітнього працівника – це не лише кадрове питання. Дотримання усіх етапів – є запорукою прозорості діяльності підприємства та правового захисту молодих працівників.

Закон України № 3817: нові вимоги до щомісячних зарплат та загального місячного оподаткованого доходу

Законом України № 4536 внесені зміни до Закону України № 3817.

Відповідно до нововведень до ст. 42 Закону України № 3817 суб'єкти господарювання (СГ), які мають ліцензії на право роздрібної торгівлі:

- алкогольними напоями,
- або сидром та перрі (без додавання спирту),
- або тютюновими виробами,
- або рідинами, що використовуються в електронних сигаретах,
- або паливом,

повинні забезпечити працівникам середню місячну зарплату не нижче за дві мінімальні зарплати або півтори мінімальної зарплати – при дотриманні певних умов.

Мінімальний розмір нарахованої середньої щомісячної зарплати для таких суб'єктів господарювання має становити:

- не менше 2 розмірів мінімальної заробітної плати*, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року (у 2025 році – це не менше 16 000 грн (2 x 8 000 грн));

- не менше 1,5 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року (у 2025 році – це не менше 12 000 грн (1,5 x 8 000 грн)) при одночасному дотриманні таких умов для усіх місць роздрібної торгівлі (місць роздрібної торгівлі паливом):
 - їх розташування – за межами населених пунктів – адміністративних центрів областей і м. Києва та м. Севастополя на відстані від 50 кілометрів;
 - площа торговельної зали – до 500 метрів квадратних.

Розмір загального місячного оподатковуваного доходу СГ, зареєстрованого як ФОП, що не має найманих працівників, який отримав ліцензії на право роздрібної торгівлі підакцизними товарами, має становити не менше:

- 1,5 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року при одночасному дотриманні таких умов для усіх місць роздрібної торгівлі:
 - їх розташування – за межами населених пунктів – адміністративних центрів областей і м. Києва та м. Севастополя на відстані від 50 кілометрів;
 - площа торговельної зали – до 500 метрів квадратних;
- 2 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року для ФОПів, у яких місця роздрібної торгівлі не відповідають зазначеним вище умовам.

Невиконання цих вимог призведе до припинення дії ліцензії.

Припинення дії ліцензії застосовується у разі виявлення за результатами перевірки контролюючим органом факту, який зафіксований в акті перевірки, щодо невідповідності протягом трьох повних календарних місяців поспіль у період дії ліцензії:

- розміру середньої щомісячної заробітної плати, нарахованої СГ, розміру, визначеному частиною 13 статті 42 Закону України № 3817;
- розміру загального місячного оподатковуваного доходу СГ, зареєстрованого як ФОП, що не має найманих працівників, розміру, визначеному частиною 14 статті 42 Закону України № 3817.

Розрахунок розміру середньої щомісячної заробітної плати або розміру загального місячного оподатковуваного доходу СГ здійснюється за період, після набрання чинності Законом № 4536, тобто з 01.10.2025 або з дати отримання ліцензії на право роздрібної торгівлі підакцизними товарами у разі отримання відповідної ліцензії після 01.10.2025.

Довідково

1. Закон України № 4536 – Закон України від 16 липня 2025 № 4536-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про інтегроване запобігання та контроль промислового забруднення» та з метою удосконалення окремих положень податкового законодавства».
- Закон України № 4536 набрав чинності з 01.10.2025, крім деяких його положень.
2. Закон України № 3817 – Закон України від 18 червня 2024 року № 3817-IX «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» (із змінами).
3. Закон України № 4059 – Закон України від 19 листопада 2024 року № 4059-IX «Про Державний бюджет України на 2025 рік» (із змінами).
4. *Статтею 8 Закону України № 4059 з 01.01.2025 встановлено мінімальну заробітну плату у місячному розмірі 8 000 гривень.

Кампанія «Податки захищають»: скільки та які податки платить працівник будівельної компанії

Міністерство фінансів України спільно з ДПС продовжують комунікаційну кампанію «Податки захищають». Наша мета – показати зрозумілими життєвими прикладами, як саме працює податкова система та чому кожен внесок має значення.

Раніше ми вже розповідали, які податки повинна сплачувати блогерка Марія з доходів від реклами в TikTok. Така історія допомагає пояснити, як працює оподаткування для самозайнятих осіб і креаторів цифрового контенту.

Сьогодні ж пропонуємо другу життєву ситуацію – історію найманого працівника Василя, який отримує дохід у будівельній компанії. На його прикладі ми демонструємо, як відбувається утримання податків із заробітної плати, які саме платежі роботодавець перераховує до бюджету та чому ці надходження є критично важливими для фінансування оборони, соціальних програм та відновлення країни.

Отже, Василь у свої 48 років працює в будівельній компанії архітектором. Василь працевлаштований офіційно, за трудовим договором і сплачує податки з повної, «білої» заробітної плати. Його щомісячний

дохід до вирахування податків – 35 000 грн (105 тис. грн/квартал, 420 тис. грн/рік). Після відрахування податків на руки він отримує 26 950 гривень.

Податки та обов'язковий страховий внесок за Василя щомісяця сплачує роботодавець.

Комплаєнс-ризик: що включає процес управління податковими ризиками

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Процес управління податковими ризиками (комплаєнс-ризиками) включає:

1) опис зовнішнього та внутрішнього середовища виникнення податкових ризиків

- у разі потреби, але не рідше ніж один раз на рік проводиться комплексний аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища існування/виникнення ризиків;

- під час проведення аналізу досліджуються фактори такого середовища, що впливають на діяльність ДПС і платників податків, та інші фактори, виявлені під час проведення такого аналізу;

- за результатами аналізу складається опис;

2) проведення ідентифікації, аналізу та оцінювання податкових ризиків відповідно до методики;

3) визначення ДПС заходів впливу (способів реагування) на податковий ризик, які здійснюються за наявності підстав, у межах та способами, що визначені Податковим кодексом України та іншими актами законодавства, щодо ідентифікованих, проаналізованих та оцінених податкових ризиків.

До уваги юридичних осіб – платників єдиного податку четвертої групи!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Відповідно до п.п. 14.1.114 прим. 2 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) мінімальне податкове зобов'язання (МПЗ) – це мінімальна величина податкового зобов'язання із сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до ПКУ. Сума мінімальних податкових зобов'язань, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить, зокрема, одній юридичній особі є загальним мінімальним податковим зобов'язанням.

Мінімальне податкове зобов'язання щодо земельної ділянки, нормативна грошова оцінка якої проведена, та мінімальне податкове зобов'язання щодо земельної ділянки, нормативна грошова оцінка якої не проведена, обчислюється за формулами наведеними у ст. 38 прим. 1 «Визначення мінімального податкового зобов'язання» ПКУ.

Пунктом 74 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, встановлено, що при визначенні МПЗ у період з 01 січня 2024 року по 31 грудня року, у якому буде припинено або скасовано війсьний стан, сума мінімального податкового зобов'язання, визначена відповідно до підпунктів 38 прим. 1.1.1 і 38 прим. 1.1.2 п. 38 прим. 1.1 ст. 38 прим. 1 ПКУ, не може становити менше 700 грн з 1 гектара, а для земельних ділянок, у площі яких частка ріллі становить не менше 50 відс., – 1400 грн з 1 гектара.

Дія п. 74 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ не поширюється на земельні ділянки, земельні частки (паї), що розташовані на територіях можливих бойових дій, які включені до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією.

Особливості визначення загального МПЗ платників єдиного податку встановлено ст. 297 прим. 1 ПКУ.

Пунктом 297 прим. 1.1 ст. 297 прим. 1 ПКУ визначено, що платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального МПЗ у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

У такому додатку, зокрема, зазначаються:

- кадастрові номери земельних ділянок, які використовуються такими платниками для здійснення підприємницької діяльності, та для яких визначається мінімальне податкове зобов'язання, їх нормативна грошова оцінка та площа таких земельних ділянок;

- сума загального МПЗ, сума мінімального податкового зобов'язання щодо кожної земельної ділянки;

- загальна сума сплачених платником єдиного податку податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, та визначених відповідно, зокрема, до п. 297 прим. 1.5 ст. 297 прим. 1 ПКУ витрат на оренду земельних ділянок (далі у ст. 297 прим. 1 ПКУ – загальна сума сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок) протягом податкового (звітного) року;

- різниця між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок.

Пунктом 297 прим. 1.5 ст. 297 прим. 1 ПКУ визначено, що для платників єдиного податку четвертої групи (зокрема, юридичних осіб) різниця між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків,

зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок обчислюється шляхом віднімання від загального МПЗ загальної суми сплачених протягом податкового (звітного) року податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок.

До суми сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок відносяться: єдиний податок; податок на прибуток підприємств (у разі переходу в податковому (звітному) році на спрощену систему оподаткування із загальної); податок на доходи фізичних осіб та військовий збір з доходів фізичних осіб, які перебувають з платником податку у трудових або цивільно-правових відносинах (крім доходів, сплачених за придбання товарів у фізичних осіб), з доходів за договорами оренди, суборенди, емфітевзису земельних ділянок сільськогосподарського призначення; земельний податок за земельні ділянки, віднесені до сільськогосподарських угідь, які використовуються такими платниками для здійснення підприємницької діяльності (у разі переходу в податковому (звітному) році на спрощену систему оподаткування із загальної); рентна плата за спеціальне використання води (у разі її сплати); 20 відс. витрат на сплату орендної плати за віднесені до сільськогосподарських угідь земельні ділянки, орендодавцями яких є юридичні особи, та/або які перебувають у державній чи комунальній власності.

У сумі сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок не враховуються помилково та/або надміру сплачені у податковому (звітному) році суми податків, зборів, платежів.

Для юридичних осіб – платників єдиного податку четвертої групи у сумі сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок не враховуються суми сплаченого податку на прибуток підприємств з доходів (прибутків) від операцій з продажу або іншого відчуження цінних паперів та доходів, отриманих від емітента корпоративних прав, інвестиційних сертифікатів чи інших цінних паперів, що засвідчують його право власності на частку (пай) у майні (активах) емітента, у зв'язку з розподілом частини його прибутку, та розрахованих за правилами бухгалтерського обліку, у порядку, розмірі та строки, встановлені розд. III ПКУ (абзац десятий п. 297 прим. 1.2 ст. 297 прим. 1 ПКУ).

У разі використання земельної ділянки на праві емфітевзису податок на доходи фізичних осіб та військовий збір, сплачені під час здійснення виплат за таким договором емфітевзису, щорічно враховуються у частці, розрахованій пропорційно до річної суми нарахованої амортизації на нематеріальний актив у вигляді права користування земельною ділянкою за договором емфітевзису (п. 297 прим. 1.6 ст. 297 прим. 1 ПКУ).

При позитивному значенні різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок платник єдиного податку четвертої групи зобов'язаний збільшити визначену в податковій декларації за наступний за звітним податковий (звітний) рік суму єдиного податку, що підлягає сплаті до бюджету, на суму такого позитивного значення (абзац другий п. 297 прим. 1.7 ст. 297 прим. 1 ПКУ).

Для платників єдиного податку четвертої групи сума такого збільшення розподіляється між відповідними місцевими бюджетами та перераховується пропорційно частці земельних ділянок сільськогосподарського призначення, розташованих на території відповідної територіальної громади, у загальній площі таких земельних ділянок, власником або користувачем яких є платник податку (абзац третій п. 297 прим. 1.7 ст. 297 прим. 1 ПКУ).

Сума єдиного податку в частині позитивного значення такої різниці не враховується у загальній сумі сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок у наступному податковому (звітному) році (абзац перший п. 297 прим. 1.8 ст. 297 прим. 1 ПКУ).

Позитивне значення різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок є частиною зобов'язань з єдиного податку (абзац другий п. 297 прим. 1.8 ст. 297 прим. 1 ПКУ).

Слід зазначити, що першим роком, за який визначається МПЗ, є 2022 рік (п. 64 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

При цьому п. 65 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ встановлено, зокрема, що штрафні санкції, передбачені ст. 123 ПКУ, при визначенні податкових зобов'язань платників податків з урахуванням мінімального податкового зобов'язання за 2022 рік не застосовуються.

При обчисленні різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок за 2022 рік до загальної суми сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок, визначених, зокрема, п. 297 прим. 1.5 ст. 297 прим. 1 ПКУ, включаються суми податків, зборів, платежів, сплачених у 2021 році в рахунок податкових зобов'язань з цих податків, зборів, платежів 2022 року (п. 66 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Тимчасово, для розрахунку МПЗ за 2022 та 2023 податкові (звітні) роки коефіцієнт «К», визначений у підпунктах 38 прим. 1.1.1 і 38 прим. 1.1.2 п. 38 прим. 1.1 ст. 38 прим. 1 ПКУ, застосовується із значенням 0,04 (п. 67 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

Поряд з цим, п. 67 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ встановлено, що при визначенні МПЗ за 2025 рік та наступні роки, закінчуючи роком, у якому буде припинено або скасовано воєнний стан, коефіцієнт «К», визначений у підпунктах 38 прим. 1.1.1 і 38 прим. 1.1.2 п. 38 прим. 1.1 ст. 38 прим. 1 ПКУ, застосовується із значенням 0,057.

За яким кодом класифікації доходів бюджету резидент Дія Сіті сплачує ПДФО за ставкою 18 % при виплаті доходів, які не належать до фонду оплати праці?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що особливості оподаткування доходів спеціалістів резидентів Дія Сіті встановлені п. 170.14 прим. 1 ст. 170 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), відповідно до п.п. 170.14 прим. 1.1 якого податковим агентом платника податку – спеціаліста резидента Дія Сіті під час нарахування (виплати) на його користь доходів у вигляді заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються (виплачуються, надаються) платнику податку у зв'язку з трудовими відносинами чи у зв'язку з виконанням гіг-контракту, укладеного у порядку, передбаченому Законом України від 15 липня 2021 року № 1667-IX «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні» (зі змінами та доповненнями) (далі – Закон № 1667), є резиденти Дія Сіті.

Згідно з п.п. 170.14 прим. 1.2 п. 170.14 прим. 1 ст. 170 ПКУ за ставкою, визначеною п. 167.2 ст. 167 ПКУ (5 відс.), оподатковуються доходи платника податку – спеціаліста резидента Дія Сіті, що нараховуються (виплачуються) на його користь резидентом Дія Сіті (крім резидента Дія Сіті, який одночасно має статус резидента Дефенс Сіті) починаючи з календарного місяця, наступного за календарним місяцем, в якому набуто статус резидента Дія Сіті, у вигляді:

а) заробітної плати;

б) винагороди за гіг-контрактом, укладеним у порядку, передбаченому Законом № 1667, у тому числі винагороди за створення та перехід прав на твори, створені за замовленням;

в) авторської винагороди за створення службового твору та перехід прав на службові твори.

Доходи спеціалістів резидента Дія Сіті, передбачені п.п. «а» – «в» п.п. 170.14 прим. 1.2 п. 170.14 прим. 1 ст. 170 ПКУ, що були нараховані (виплачені) у календарному місяці, в якому набуто статус резидента Дія Сіті, оподатковуються за ставкою, визначеною п. 167.1 ст. 167 ПКУ.

Статтею 2 Закону України від 24 березня 1995 року № 108/95-ВР «Про оплату праці» визначено структуру заробітної плати, до якої включаються: основна заробітна плата; додаткова заробітна плата; інші заохочувальні та компенсаційні виплати.

Визначення видів виплат, що відносяться до основної, додаткової заробітної плати та інших заохочувальних та компенсаційних виплат, здійснюється з урахуванням Інструкції зі статистики заробітної плати, затвердженої наказом Державного комітету статистики України від 13.01.2004 № 5 (зі змінами) (далі – Інструкція № 5), розд. 3 якої передбачено інші виплати, що не належать до фонду оплати праці.

До складу інших виплат, що не належать до фонду оплати праці відносяться, зокрема:

- допомога по тимчасовій непрацездатності, допомога по вагітності та пологах (п. 3.2 розд. 3 Інструкції № 5);

- оплата перших п'яти днів тимчасової непрацездатності за рахунок коштів підприємства, установи, організації (п. 3.3 розд. 3 Інструкції № 5).

Порядок оподаткування доходів фізичних осіб податком на доходи фізичних осіб регламентується розд. IV ПКУ, відповідно до п.п. 165.1.1 п. 165.1 ст. 165 якого передбачено винятки, за якими отримані доходи платника податку не включаються до його загального місячного (річного) оподатковуваного доходу.

Однак, винятки, передбачені п.п. 165.1.1 п. 165.1 ст. 165 ПКУ, не поширюються на виплату заробітної плати, грошової (вихідної) допомоги при виході на пенсію (у відставку) та виплату, пов'язану з тимчасовою втратою працездатності.

До загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включаються, зокрема, інші доходи, крім зазначених у ст. 165 ПКУ (п.п. 164.2.20 п. 164.2 ст. 164 ПКУ).

Наказом Міністерства фінансів України від 14.01.2011 № 11 «Про бюджетну класифікацію» (із змінами та доповненнями) затверджено Класифікацію доходів бюджету, згідно з якою, зокрема:

1010400 – податок на доходи фізичних осіб, що сплачується податковими агентами, із доходів платника податку інших ніж заробітна плата.

Враховуючи викладене, резидент Дія Сіті сплачує податок на доходи фізичних осіб за ставкою 18 відс. при виплаті доходів, які не належать до фонду оплати праці, за кодом класифікації доходів бюджету – 11010400.

Які земельні ділянки не підлягають оподаткуванню земельним податком?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Перелік земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком, наведено у ст. 283 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Не сплачується земельний податок за:

- сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства (п.п. 283.1.1 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);

- земельні ділянки, що перебувають у консервації, або землі сільськогосподарських угідь, які перебувають у стадії сільськогосподарського освоєння (п.п. 283.1.2 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);

- земельні ділянки державних сортопробувальних станцій і сортодільниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур (п.п. 283.1.3 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);

- землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування – землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відс. акцій (часток, паїв) належить державі (п.п. 283.1.4 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);

- земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодівих насаджень (п.п. 283.1.5 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);

- земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв (п.п. 283.1.6 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);

- земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі (п.п. 283.1.7 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);

- земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку (п.п. 283.1.8 п. 283.1 ст. 283 ПКУ);

- земельні ділянки, забруднені вибухонебезпечними предметами (п.п. 283.1.9 п. 283.1 ст. 283 ПКУ).

Не сплачується податок за земельні ділянки, непридатні для використання у зв'язку з потенційною загрозою їх забруднення вибухонебезпечними предметами, у випадку прийняття сільськими, селищними, міськими радами, військовими адміністраціями та військово-цивільними адміністраціями рішень про встановлення податкових пільг зі сплати місцевих податків та/або зборів у порядку, визначеному ПКУ (п. 283.2 ст. 283 ПКУ).

Статтею 283 прим. 1 ПКУ встановлені особливості визначення земельного податку за земельні ділянки, що перебувають у консервації, або забруднені вибухонебезпечними предметами, або непридатні для використання у зв'язку з потенційною загрозою їх забруднення вибухонебезпечними предметами.

Відповідно до абзаців першого – четвертого п.п. 69.14 п. 69 підрозд. 10 розд. XX ПКУ за період з 01 січня 2022 року до 31 грудня 2022 року не нараховується та не сплачується плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) за земельні ділянки (земельні частки (паї), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих російською федерацією територіях України, та перебувають у власності або користуванні, у тому числі на умовах оренди, фізичних осіб, та за період з 01 березня 2022 року до 31 грудня 2022 року – в частині земельних ділянок, що перебувають у власності або користуванні, у тому числі на умовах оренди, юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.

Починаючи з 01 січня 2023 року, за земельні ділянки (земельні частки (паї), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих російською федерацією територіях України, які включені до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією (далі – Перелік територій), плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) не нараховується та не сплачується за період з першого числа місяця, в якому було визначено щодо відповідних територій дату початку активних бойових дій або тимчасової окупації, до останнього числа місяця, в якому було завершено активні бойові дії або тимчасова окупація на відповідній території.

Дати початку та завершення активних бойових дій або тимчасової окупації визначаються відповідно до даних Переліку територій.

Перелік територій визначається у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Наказом Міністерства розвитку громад та територій України від 28.02.2025 № 376, який набрав чинності 20.03.2025, затверджено оновлений Перелік територій, та визнано таким, що втратив чинність, наказ Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією».

Абзацом першим п.п. 69.14 прим. 1 п. 69 підрозд. 10 розд. XX ПКУ встановлено, що не нараховується та не сплачується плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) за земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості, знищені внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України, дані про знищення яких та дані про земельні ділянки, на яких

були розташовані зазначені об'єкти нерухомого майна, внесені до Державного реєстру майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією російської федерації проти України, в межах площ (земельних ділянок), визначених п.п. 69.14 прим. 1 п. 69 підрозд. 10 розд. XX ПКУ.

Студент навчається в університеті і на військовій кафедрі: чи має право мати, яка здійснює оплату за його навчання, включити такі витрати до податкової знижки?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що порядок застосування податкової знижки передбачений ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Так, п.п. 166.1.1 п. 166.1 ст. 166 ПКУ встановлено, що платник податку має право на податкову знижку за наслідками звітного податкового року.

Відповідно до п.п. 166.1.2 п. 166.1 ст. 166 ПКУ підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником податку у річній податковій декларації про майновий стан і доходи (далі – декларація), яка подається по 31 грудня включно наступного за звітним податкового року.

Відповідно до п.п. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ платник податку має право включити до податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу платника податку за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати у вигляді суми коштів, сплачених платником податку на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника податку та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення та/або особи, над якою встановлено опіку чи піклування, або яку влаштовано до прийомної сім'ї, дитячого будинку сімейного типу, якщо такого платника податку призначено відповідно опікуном, піклувальником, прийомним батьком, прийомною матір'ю, батьком-вихователем, матір'ю-вихователькою.

Загальна сума податкової знижки, нарахована платнику податку в звітному податковому році, не може перевищувати суми річного загального оподаткованого доходу платника податку, нарахованого як заробітна плата, зменшена з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, крім випадку, визначеного у п.п. 166.4.4 п. 166.4 ст. 166 ПКУ, коли загальна сума податкової знижки, не може перевищувати суми річного загального оподаткованого доходу платника податку, отриманого у вигляді дивідендів, крім сум дивідендів, що не включаються до розрахунку загального місячного (річного) оподаткованого доходу (п.п. 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ).

Членами сім'ї фізичної особи першого ступеня споріднення для цілей розд. IV ПКУ вважаються її батьки, її чоловік або дружина, діти такої фізичної особи, у тому числі усиновлені (п.п. 14.1.263 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, копіями договорів, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача). Водночас у таких документах обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк їх продажу (виконання, надання) (п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Копії зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ документів (крім електронних розрахункових документів) надаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи, а оригінали цих документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого в ПКУ (абзац перший п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

У разі якщо відповідні витрати підтверджені електронним розрахунковим документом, платник податків зазначає в податковій декларації лише реквізити електронного розрахункового документа (абзац другий п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Для документального підтвердження витрат, що включаються до податкової знижки, контролюючий орган не має права вимагати від платника податку надання документів та/або їх копій, які містяться в автоматизованих інформаційних і довідкових системах, реєстрах, банках (базах) даних органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, інформація з яких безоплатно отримується контролюючими органами відповідно до ПКУ та міститься в інформаційних базах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику (п.п. 166.2.3 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Законом України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» (далі – Закон № 2145) встановлено, що договір укладається між закладом освіти і здобувачем освіти (його законними представниками) та/або юридичною чи фізичною особою, яка здійснює оплату.

Статтею 21 Закону № 2145 визначено, що військова освіта – це спеціалізована освіта, яка передбачає засвоєння освітньої програми з військової підготовки з метою набуття комплексу професійних компетентностей, формування та розвитку індивідуальних здібностей особи і поглибленого оволодіння військовою спеціалізацією та здобувається одночасно з середньою, професійною (професійно-технічною), фаховою передвищою чи вищою освітою.

Згідно зі ст. 33 Закону України від 01 липня 2014 року № 1556-VII «Про вищу освіту» (зі змінами та доповненнями), однією з складових структури вищої освіти є кафедра військової підготовки, яка проводить

підготовку курсантів (слухачів, студентів) для подальшої служби на посадах сержантського, старшинського, офіцерського або начальницького складу у військових формуваннях.

Пунктом 4 Порядку проведення військової підготовки громадян України за програмою підготовки офіцерів запасу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 лютого 2012 року № 48 (зі змінам), передбачено, що військова підготовка проводиться, зокрема, для надання фізичним особам платних послуг у галузі вищої освіти, пов'язаних з військовою підготовкою, для забезпечення реалізації права таких осіб на рівні можливості у виборі професії шляхом здобуття додаткових знань, умінь і навичок, необхідних для майбутньої професійної діяльності.

Отже, мати, яка офіційно отримує заробітну плату і сплачує податок на доходи фізичних осіб, має право включити до податкової знижки як витрати на навчання члена сім'ї першого ступеня споріднення в університеті, так і витрати на навчання його на військовій кафедрі цього ж університету.

Водночас, якщо платник податку до кінця податкового року, наступного за звітним, не скористався правом на нарахування податкової знижки за наслідками звітного податкового року, таке право на наступні податкові роки не переноситься (п.п. 166.4.3 п. 166.4 ст. 166 ПКУ).

Сервіс «Пульс» Державної податкової служби України

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області, опубліковано 09 січня 2025 о 10:43

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Сервіс «Пульс» приймає звернення фізичних осіб та суб'єктів господарювання (далі – Заявники) щодо неправомірних дій або бездіяльності працівників податкової служби, а також про можливі корупційні дії з їхнього боку (далі – Інформація).

Надати інформацію можна, здійснивши наступне:

Крок 1. Наберіть номер телефону 0800-501-007.

Крок 2. Прослухавши інтерактивний голосовий автовідповідач щоденно з 08.00 год до 19.00 год, у п'ятницю з 08.00 год до 18.00 год (крім суботи та неділі) – послідовно оберіть напрямок «5» та натисніть «1».

Крок 3. Зачекайте з'єднання з працівником та залиште Інформацію.

При наданні Інформації назвіть своє прізвище, ім'я, по батькові (найменування суб'єкта господарювання), контактний телефон, місце проживання/реєстрації, а також прізвище, ім'я, по батькові та посаду працівника органу ДПС, з яким пов'язана подія, дата, місце і суть події, конкретні обставини, зауваження, прохання чи вимоги. Якщо Заявник не бажає називати своє прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання/реєстрації, Інформація реєструється як анонімна.

У разі звернення представника Заявника обов'язково надаються відомості стосовно його повноважень здійснювати представництво законних інтересів та ведення справ Заявника, пов'язаних із сплатою податків, на підставі закону до довіреності. Якщо представник Заявника не надає такі дані, Інформація на сервіс «Пульс» не приймається.

Крок 4. У неробочий час з 19.00 год до 08.00 год, у п'ятницю з 18.00 год (також у суботу та неділю) Інформацію можна залишити на інтерактивний автовідповідач.

Також її можна надіслати на електронну пошту idd@tax.gov.ua.

Звертаємо увагу, що реєструючи звернення Ви даєте згоду на запис розмови технічними засобами та обробку і використання персональних даних згідно з законодавством.

Про результати розгляду Інформації Заявники повідомляються невідкладно або протягом 3 робочих днів. Якщо інформація потребує додаткового розгляду, то загальний термін її опрацювання може бути продовжено.

Не повідомляються Заявникам результати розгляду анонімної Інформації та повідомлень про наявність на вебпорталі/субсайтах ДПС недостовірної/застарілої інформації; методологічних чи технічних проблем в роботі електронних сервісів, систем та відомості щодо мінімізації сплати податків, зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, що надходять електронною поштою.

Стратегічні цілі Національної стратегії доходів

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує.

Національна стратегія доходів України до 2030 року (НСД) – це дорожня карта реформування податкової системи, а також удосконалення процедур податкового адміністрування, яка необхідна для забезпечення потенціалу задоволення фіскальних потреб у середньостроковій перспективі.

Стратегічні цілі НСД:

- забезпечення макроекономічної та фінансової стабільності через збереження рівня мобілізації доходів та зменшення потреби у зовнішньому фінансуванні;
- забезпечення адаптації законодавства України до законодавства ЄС та виконання міжнародних зобов'язань України в частині митної і податкової політики та адміністрування;
- зміцнення доброчесності та довіри до контролюючих органів через посилення антикорупційних заходів та підвищення прозорості і ефективності процедур управління;
- підвищення рівня дотримання податкового та митного законодавства платниками податків та контролюючими органами;
- створення та впровадження сучасних цифрових рішень податкового адміністрування.

Стратегічна мета управління компласнс-ризиками

Це постійне підвищення рівня добровільного дотримання платниками податків вимог податкового законодавства шляхом виявлення та визначення пріоритетності ризиків втрати податкових надходжень і впровадження заходів, спрямованих на мінімізацію ризиків.

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/news-ark/895068.html>

Безбар'єрність – це простір, в якому кожен має можливість жити, вчитися, працювати і самореалізовуватися

Безбар'єрність – це не про інших, це про всіх нас. Це про людяність, рівність і справедливість у щоденному житті, це про комфорт незалежно від віку, стану здоров'я чи соціального статусу.

Надання адміністративних та інших послуг платникам є одним з важливих напрямків роботи податківців Дніпропетровщини.

Мобільний ЦОП ГУ ДПС на постійній основі здійснює виїзди до територіальних громад регіону. Під час таких виїздів в комфортних умовах податкові послуги надаються і маломобільній групі населення.

Інформаційна безбар'єрність – це, коли громадяни незалежно від їх функціональних порушень чи комунікативних можливостей мають доступ до інформації в різних форматах та з використанням технологій.

Так, за допомогою онлайн ресурсів ГУ ДПС платники можуть отримати необхідну інформацію і оперативний зворотний зв'язок від податкової. До таких форматів взаємодії відносяться: комунікаційна податкова платформа ГУ ДПС, субсайт «Головне управління ДПС у Дніпропетровській області», сторінки у соціальній мережі Facebook «ДПС у Дніпропетровській області» та відеохостингу YouTube «Головне управління ДПС у Дніпропетровській області».

На інформаційних джерелах ГУ ДПС розміщується актуальна податкова інформація з питань законодавства та діяльності податкової служби області. Отримати доступ до онлайн сервісів і ознайомитись з інформацією можливо і людям з порушенням зору.

Шляхом безбар'єрного підходу до комунікацій з платниками податкова служба Дніпропетровщини удосконалює взаємодію з громадянами, бізнесом і громадськістю.

Безбар'єрність – це норма сучасного світу, частина нашого європейського майбутнього та реальний інструмент розвитку громад і держави. Це простір, в якому кожен має можливість жити, вчитися, працювати і самореалізовуватися. Тож наше ставлення і поведінка – вже частина безбар'єрного світу.

Безбар'єрність: економічний напрямок

Усі громадяни незалежно від віку, статі, сімейного стану чи стану здоров'я мають умови та можливості для працевлаштування, отримання фінансових та інших ресурсів для заняття підприємництвом чи самозайнятістю.

Студент навчається в університеті і на військовій кафедрі: чи має право мати, яка здійснює оплату за його навчання, включити такі витрати до податкової знижки?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що порядок застосування податкової знижки передбачений ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Так, п.п. 166.1.1 п. 166.1 ст. 166 ПКУ встановлено, що платник податку має право на податкову знижку за наслідками звітного податкового року.

Відповідно до п.п. 166.1.2 п. 166.1 ст. 166 ПКУ підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником податку у річній податковій декларації про майновий стан і доходи (далі – декларація), яка подається по 31 грудня включно наступного за звітним податкового року.

Відповідно до п.п. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ платник податку має право включити до податкової знижки у зменшення оподаткованого доходу платника податку за наслідками звітного податкового року, визначеного з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, фактично здійснені ним протягом звітного податкового року витрати у вигляді суми коштів, сплачених платником податку на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника податку та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення та/або особи, над якою встановлено опіку чи піклування, або яку влаштовано до прийомної сім'ї, дитячого будинку сімейного типу, якщо такого платника податку призначено відповідно опікуном, піклувальником, прийомним батьком, прийомною матір'ю, батьком-вихователем, матір'ю-вихователькою.

Загальна сума податкової знижки, нарахована платнику податку в звітному податковому році, не може перевищувати суми річного загального оподаткованого доходу платника податку, нарахованого як заробітна плата, зменшена з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, крім випадку, визначеного у п.п. 166.4.4 п. 166.4 ст. 166 ПКУ, коли загальна сума податкової знижки, не може перевищувати суми річного загального оподаткованого доходу платника податку, отриманого у вигляді дивідендів, крім сум дивідендів, що не включаються до розрахунку загального місячного (річного) оподаткованого доходу (п.п. 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ).

Членами сім'ї фізичної особи першого ступеня споріднення для цілей розд. IV ПКУ вважаються її батьки, її чоловік або дружина, діти такої фізичної особи, у тому числі усиновлені (п.п. 14.1.263 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, копіями договорів, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача). Водночас у таких документах обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк їх продажу (виконання, надання) (п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Копії зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ документів (крім електронних розрахункових документів) надаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи, а оригінали цих документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого в ПКУ (абзац перший п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

У разі якщо відповідні витрати підтверджені електронним розрахунковим документом, платник податків зазначає в податковій декларації лише реквізити електронного розрахункового документа (абзац другий п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Для документального підтвердження витрат, що включаються до податкової знижки, контролюючий орган не має права вимагати від платника податку надання документів та/або їх копій, які містяться в автоматизованих інформаційних і довідкових системах, реєстрах, банках (базах) даних органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, інформація з яких безоплатно отримується контролюючими органами відповідно до ПКУ та міститься в інформаційних базах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику (п.п. 166.2.3 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Про деякі особливості заповнення податкової декларації податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до абзацу першого п.п. 266.4.2 п. 266.4 ст. 266 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) сільські, селищні, міські ради встановлюють пільги з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

Згідно з абзацом п'ятим п.п. 266.4.2 п. 266.4 ст. 266 ПКУ сільські, селищні, міські ради мають право встановлювати пільги з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, що сплачується на відповідній території, з об'єктів нежитлової нерухомості, що розташовані на території індустріального парку та перебувають у власності учасників індустріального парку, включеного до Реєстру індустріальних парків. На такі рішення не поширюється дія п.п. 4.1.9 п. 4.1 та п. 4.5 ст. 4, підпунктів 12.3.3 і 12.3.4 п. 12.3, п.п. 12.4.3 п. 12.4 (у частині строку прийняття та набрання чинності рішеннями) та п. 12.5 (у частині строку набрання чинності рішеннями) ст. 12 ПКУ та Закону України від 11 вересня 2003 року № 1160-IV «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (зі змінами та доповненнями) (далі – Закон № 1160).

Абзацом третім п. 12.3 ст. 12 ПКУ визначено, що рішення органів, зазначених у частині третій ст. 33 Кодексу цивільного захисту України від 02 жовтня 2012 року № 5403-V (зі змінами та доповненнями) (крім керівників суб'єктів господарювання), про обов'язкову евакуацію населення є підставою для обов'язкового прийняття відповідним органом місцевого самоврядування або військовою адміністрацією чи військово-цивільною адміністрацією (на територіях, де тимчасово не здійснюють свої повноваження відповідні сільські, селищні, міські ради) в межах територій, щодо яких прийнято рішення про обов'язкову евакуацію населення, рішень про встановлення податкових пільг зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для фізичних та юридичних осіб.

До таких рішень органів місцевого самоврядування, військових адміністрацій або військово-цивільних адміністрацій та/або рішень про внесення змін до таких рішень не застосовуються вимоги п.п. 4.1.9 п. 4.1 та п. 4.5 ст. 4, підпунктів 12.3.3, 12.3.4 і 12.3.7 п. 12.3, п.п. 12.4.3 п. 12.4 та п. 12.5 ст. 12 ПКУ, Закону № 1160, частини четвертої ст. 15 Закону України від 13 січня 2011 року № 2939-VI «Про доступ до публічної інформації» (зі змінами та доповненнями), Закону України від 01 липня 2014 року № 1555-VII «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (зі змінами та доповненнями).

Крім того, п. 76.3 ст. 76 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ для резидентів Дефенс Сіті (крім платників податку, які одночасно мають статус резидента Дія Сіті), встановлено звільнення від сплати Податку починаючи з наступного місяця після надання статусу резидента Дефенс Сіті і до завершення місяця, в якому статус резидента Дефенс Сіті припинено.

Звільнення від сплати Податку поширюється на:

1) об'єкти нерухомості, розташовані на території обраного для релокації населеного пункту, за умови що такі об'єкти нерухомості не здаються в оренду, лізинг, позичку (крім працівників резидента Дефенс Сіті) та використовуються у господарській діяльності резидентів Дефенс Сіті та/або для проживання їх працівників;

2) будівлі промисловості, віднесені до класу «Промислові та складські будівлі» (код 125) Класифікатора будівель і споруд НК 018:2023, затвердженого наказом Міністерства економіки України від 16.05.2023 № 3573, які на період релокації резидентів Дефенс Сіті не використовуються за призначенням у їхній господарській діяльності та не здаються в оренду, лізинг, позичку.

Форма податкової декларації з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, затверджена наказом Міністерства фінансів України від 10.04.2015 № 408 (далі – Декларація).

В графі 18 додатка 1 «Розрахунок № _ у частині об'єктів житлової нерухомості» та графі 17 додатка 2 «Розрахунок № _ у частині об'єктів нежитлової нерухомості» до Декларації відповідно до Довідника податкових пільг, що є втратами доходів бюджету, та на підставі рішення органу місцевого самоврядування, прийнятого згідно з абзацом першим п.п. 266.4.2 п. 266.4 ст. 266 ПКУ, – зазначається код пільги «18010402», прийнятого згідно з абзацом п'ятим п.п. 266.4.2 п. 266.4 ст. 266 ПКУ – код пільги «18010403», прийнятого згідно з абзацом третім п. 12.3 ст. 12 ПКУ – код пільги «18010404», прийнятого згідно з п. 76.3 ст. 76 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ – код пільги «18010405».

Законом України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» (далі – Закон № 2145) встановлено, що договір укладається між закладом освіти і здобувачем освіти (його законними представниками) та/або юридичною чи фізичною особою, яка здійснює оплату.

Статтею 21 Закону № 2145 визначено, що військова освіта – це спеціалізована освіта, яка передбачає засвоєння освітньої програми з військової підготовки з метою набуття комплексу професійних компетентностей, формування та розвитку індивідуальних здібностей особи і поглибленого оволодіння військовою спеціалізацією та здобувається одночасно з середньою, професійною (професійно-технічною), фаховою передвищою чи вищою освітою.

Згідно зі ст. 33 Закону України від 01 липня 2014 року № 1556-VII «Про вищу освіту» (зі змінами та доповненнями), однією з складових структури вищої освіти є кафедра військової підготовки, яка проводить підготовку курсантів (слухачів, студентів) для подальшої служби на посадах сержантського, старшинського, офіцерського або начальницького складу у військових формуваннях.

Пунктом 4 Порядку проведення військової підготовки громадян України за програмою підготовки офіцерів запасу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01 лютого 2012 року № 48 (зі змінами), передбачено, що військова підготовка проводиться, зокрема, для надання фізичним особам платних послуг у галузі вищої освіти, пов'язаних з військовою підготовкою, для забезпечення реалізації права таких осіб на рівні можливості у виборі професії шляхом здобуття додаткових знань, умінь і навичок, необхідних для майбутньої професійної діяльності.

Отже, мати, яка офіційно отримує заробітну плату і сплачує податок на доходи фізичних осіб, має право включити до податкової знижки як витрати на навчання члена сім'ї першого ступеня споріднення в університеті, так і витрати на навчання його на військовій кафедрі цього ж університету.

Водночас, якщо платник податку до кінця податкового року, наступного за звітним, не скористався правом на нарахування податкової знижки за наслідками звітного податкового року, таке право на наступні податкові роки не переноситься (п.п. 166.4.3 п. 166.4 ст. 166 ПКУ).

Цифровізація - одна із стратегічних цілей Національна стратегія доходів України

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Національна стратегія доходів України (далі – НСД) розроблена з метою вдосконалення процедур податкового та митного адміністрування, а також підтримки економічного зростання держави, зокрема, в контексті європейської інтеграції.

Цифровізація як одна із стратегічних цілей НСД відіграє фундаментальну роль в адаптації фіскальної системи України до сучасних вимог та наближенні до європейських стандартів.

Одним з ключових елементів цифровізації, передбачених НСД, є Електронний кабінет від Державної податкової служби України. Його розвиток та розширення функціоналу є важливим напрямком у модернізації податкового адміністрування та покращенні взаємодії між платниками податків та ДПС.

Електронний кабінет забезпечує реалізацію наступних завдань НСД щодо побудови сучасної ефективної податкової системи України:

- спрощення комунікації між платниками та контролюючими органами: Електронний кабінет надає платникам можливість виконувати свої податкові зобов'язання дистанційно, що робить взаємодію з податковою службою максимально зручною, прозорою та ефективною;
- зменшення адміністративного навантаження: завдяки Електронному кабінету у платників значно скорочується час на подання документів та отримання необхідної інформації, зменшуються витрати на ведення бухгалтерського обліку, мінімізується паперова робота;
- підвищення ефективності адміністрування: функціонал Електронного кабінету надає можливість автоматизувати низку процесів, пов'язаних з обліком, поданням звітності, сплатою податків, аналізом даних тощо;
- підвищення податкової дисципліни: завдяки доступності інформації і спрощенню процедур бухгалтерського та податкового обліку Електронний кабінет сприяє добровільній сплаті податків та зниженню рівня ухилення від оподаткування;

- інтеграція з іншими державними сервісами: Електронний кабінет є частиною загальної цифровізації держави, інтегруючись, зокрема, з Єдиним державним вебпорталом електронних послуг «Дія», що дозволяє фізичним особам отримувати комплексні послуги.

З актуальними матеріалами щодо впровадження НСД можна ознайомитись на вебпорталі ДПС України у рубриці «Національна стратегія доходів» <https://tax.gov.ua/diyalnist-/natsionalna-strategiya-dohodiv/>.

Податкова знижка за благодійність: що треба знати громадянам

Громадяни мають можливість скористатися податковою знижкою, якщо вони протягом року здійснювали витрати на благодійність.

Умови для отримання такої знижки:

1. Кошти або майно були передані тільки неприбутковим організаціям, які:
 - зареєстровані в Україні;
 - внесені до Реєстру неприбуткових організацій на дату передачі коштів або майна.
2. Знижка надається на суму витрат, які не перевищують 4 % загального оподаткованого доходу платника податків за звітний рік.
3. Документи, які підтверджують витрати:
 - квитанції, фіскальні або товарні чеки, прибуткові касові ордери;
 - копії договорів (за наявності).

Документи мають містити інформацію про благодійника та отримувача внеску.

Копії підтверджуючих документів подаються разом з податковою декларацією. Оригінали документів не подаються, але зберігаються у платника протягом строку давності.

На вимогу контролюючого органу, платники мають надати документи, які підтверджують доходи або витрати для податкової знижки.

Важливо! Якщо переказ зроблено на особисті рахунки волонтерів – така сума не враховується у податковій знижці. Внески на спеціальні рахунки, наприклад, Національного банку України або UNITED24, не дають права на знижку, оскільки ці юридичні особи не є неприбутковими організаціями.

Рекомендуємо перевіряти відображення юридичних осіб у відповідних реєстрах під час підрахунку витрат, які можна віднести до податкової знижки.

З 1 січня по 31 грудня 2025 року можна подавати документи на отримання податкової знижки за витратами, понесеними у 2024 році.

Як подати декларацію детальніше за посиланням: <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/866521.html>.

Про терміни подання декларації: <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/865606.html>.

Як отримати податкову знижку: <https://tax.gov.ua/media-tsentr/novini/870381.html>.

Трудовий договір – документ, який регулює відносини між працівником і роботодавцем

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що роботодавці зобов'язані оформлювати з найманими працівниками трудові відносини відповідно до законодавства про працю.

Трудовий договір – це документ, який регулює відносини між працівником і роботодавцем. Він визначає права і обов'язки обох сторін, умови праці, заробітну плату, термін дії, порядок зміни і розірвання.

Трудовий договір може бути укладений у письмовій формі і підписаний обома сторонами або оформлений шляхом видання наказу про прийняття працівника на роботу. Трудовий договір може бути строковим або безстроковим, з повним або неповним робочим часом, основним або за сумісництвом залежно від характеру роботи і бажання сторін.

З моменту підписання трудового договору найманому працівнику забезпечуються трудові права і соціальні гарантії, зокрема:

- гідні та безпечні умови праці;
- нормований робочий час;
- оплачувані та неоплачувані відпустки;
- регулярна виплата заробітної плати не нижче мінімальної;
- захист від незаконного звільнення;
- страхові виплати в разі непрацездатності;
- захист прав, тощо.

Порядок оформлення трудових відносин з найманими працівниками є однаковим для всіх роботодавців. Він включає три основні кроки:

- укладення трудового договору;
- оформлення наказу про прийняття на роботу;
- повідомлення Державної податкової служби.

Своєчасне оформлення трудових відносин – це запорука фінансової стабільності бізнесу.

Зауважуємо, що фінансові ризики і наслідки використання незадекларованої праці значно перевищують витрати, які виникають у разі оформлення трудових відносин із працівниками відповідно до законодавства.

Безбар'єрність: вебсайт Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг ДПС адаптовано для користування особами з порушенням зору

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Для полегшення користування особам з порушенням зору оновлено вебсайт Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг ДПС (<https://ca.tax.gov.ua>).

Користувачі можуть налаштовувати відображення контенту відповідно до своїх потреб, що робить взаємодію з ресурсом комфортнішою та доступнішою.

Які налаштування передбачені:

- вибір кольору сторінки (кольорова або сіра);

- зменшення/збільшення:

- відступів між буквами,

- розміру шрифту;

- можливість використання:

- великого курсору,

- лінії для читання.

ДПС продовжує працювати над реалізацією Національної стратегії із створення безбар'єрного простору в Україні, вдосконалювати сервіси, щоб кожен клієнт відчував зручність і підтримку.

Чи має право на податкову знижку військовослужбовець, який отримує грошове забезпечення?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що Податковий кодекс України (далі – ПКУ), який регламентує порядок оподаткування доходів фізичних осіб, у тому числі військовослужбовців, не передбачає звільнення від обкладання податком на доходи фізичних осіб грошового забезпечення, грошових винагород та інших виплат, одержаних військовослужбовцями у зв'язку з виконанням обов'язків несення служби, крім сум грошового або майнового утримання чи забезпечення військовослужбовців строкової служби (у тому числі осіб, що проходять альтернативну службу), передбачених законом, які виплачуються з бюджету чи бюджетною установою (п.п. 165.1.10 п. 165.1 ст. 165 ПКУ).

При цьому, згідно з п. 168.5 ст. 168 ПКУ суми податку на доходи фізичних осіб, що утримуються з грошового забезпечення, грошових винагород та інших виплат, одержаних військовослужбовцями, поліцейськими, особами рядового і начальницького складу Державної кримінально-виконавчої служби України, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України, державної пожежної охорони, органів і підрозділів цивільного захисту, податкової міліції, а також визначених Закону України від 20 грудня 1991 року № 2011-XII «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» із змінами та доповненнями членами сім'ї, батьками, утриманцями загиблого (померлого) військовослужбовця, у зв'язку з виконанням обов'язків під час проходження служби, спрямовуються виключно на виплату рівноцінної та повної компенсації втрат доходів цієї категорії громадян.

Відповідно до п.п. 14.1.170 п. 14.1 ст. 14 ПКУ податкова знижка для фізичних осіб, які не є суб'єктами господарювання, – це документально підтверджена сума (вартість) витрат платника податку – резидента у зв'язку з придбанням товарів (робіт, послуг) у резидентів – фізичних або юридичних осіб протягом звітного року, на яку дозволяється зменшення його загального річного оподатковуваного доходу, одержаного за наслідками такого звітного року у вигляді заробітної плати та/або у вигляді дивідендів, у випадках, визначених ПКУ.

Заробітна плата – це основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку у зв'язку з відносинами трудового найму згідно із законом (п.п. 14.1.48 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Порядок застосування податкової знижки передбачений ст. 166 ПКУ.

Згідно з п.п. 166.4.2 п. 166.4 ст. 166 ПКУ передбачено, що загальна сума податкової знижки, нарахована платнику податку в звітному податковому році, не може перевищувати суми річного загального оподатковуваного доходу платника податку, нарахованого як заробітна плата, зменшена з урахуванням положень п. 164.6 ст. 164 ПКУ, крім випадку, визначеного п.п. 166.4.4 п. 166.4 ст. 166 ПКУ, коли загальна сума податкової знижки, не може перевищувати суми річного загального оподатковуваного доходу платника податку, отриманого у вигляді дивідендів, крім сум дивідендів, що не включаються до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу.

Враховуючи викладене, військовослужбовець, який отримує грошове забезпечення, не має права на застосування податкової знижки.

Право на податкову знижку має фізична особа, яка є найманою особою, виключно до доходів, одержаних протягом року у вигляді заробітної плати.

Чи може платник ПДВ заявляти бюджетне відшкодування за отриманими послугами від нерезидента, незареєстрованого як платник цього податку?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX Податкового кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до підпункту «б» пункту 185.1 статті 185 Кодексу об'єктом оподаткування є операції платників податку а додану вартість (податок, ПДВ) з постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 Кодексу.

Місцем постачання послуг є місце реєстрації постачальника, крім операцій, зазначених у пунктах 186.2, 186.3 і 186.3¹ статті 186 Кодексу (пункт 186.4 статті 186 Кодексу).

Отже, порядок оподаткування ПДВ операцій з постачання послуг безпосередньо залежить від місця їх постачання.

Особливості оподаткування ПДВ послуг, що постачаються нерезидентами, місце постачання яких розташоване на митній території України, визначено у статтях 180 і 208 Кодексу.

Так, згідно з пунктом 180.2 статті 180 Кодексу особою, відповідальною за нарахування та сплату податку до бюджету у разі постачання послуг нерезидентами, у тому числі їх постійними представництвами, не зареєстрованими як платники податку, якщо місце постачання послуг розташоване на митній території України, є отримувач послуг, крім випадків, встановлених статтею 208¹ Кодексу.

Отримувач послуг, що постачаються нерезидентами, місце постачання яких розташоване на митній території України, нараховує податок за основною ставкою податку або за ставкою 7 відсотків для послуг, визначених абзацами четвертим – шостим підпункту «в» пункту 193.1 статті 193 Кодексу, на базу оподаткування, визначену згідно з пунктом 190.2 статті 190 Кодексу. При цьому отримувач послуг – платник податку у порядку, визначеному статтею 201 Кодексу, складає податкову накладну із зазначенням суми нарахованого ним податку, яка є підставою для віднесення сум податку до податкового кредиту у встановленому порядку. Така податкова накладна підлягає обов'язковій реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних (пункт 208.2 статті 208 Кодексу).

Якщо отримувача послуг зареєстровано як платника податку, сума нарахованого ПДВ включається до складу податкових зобов'язань податкової декларації за відповідний звітний період (пункт 208.3 статті 208 Кодексу).

Слід відмітити, що згідно з пунктом 8 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307 (зі змінам), зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 26.01.2016 за № 137/28267 (далі – Порядок № 1307), при складанні податкових накладних, особливості заповнення яких викладені в підпунктах 10 – 15 Порядку № 1307, у верхній лівій частині таких накладних у графі «Не підлягає наданню отримувачу (покупцю) з причини» робиться помітка «Х» та, зокрема, у разі складання податкової накладної отримувачем (покупцем) послуг від нерезидента зазначається тип причини «14».

Пунктом 12 Порядку № 1307 визначено, зокрема, що у разі складання податкової накладної отримувачем (покупцем) послуг від нерезидента, місце постачання яких розташоване на митній території України, у рядку «Індивідуальний податковий номер постачальника (продавця)» такої накладної проставляється умовний ІПН «5000000000000», а у рядку «Постачальник (продавець)» зазначаються найменування (П. І. Б.) нерезидента та через кому – країна, в якій зареєстрований продавець (нерезидент), рядок «Податковий номер платника податку або серія (за наявності) та номер паспорта» не заповнюється. У рядках, відведених для заповнення даних покупця, отримувач (покупець) зазначає власні дані. Розділ Б податкової накладної заповнюється без особливостей.

Порядок визначення суми податку, що підлягає сплаті відшкодуванню з Державного бюджету України, та строки проведення розрахунків визначено статтею 200 Кодексу.

Підпунктом «б» пункту 200.4 статті 200 Кодексу визначено, зокрема, що сума від'ємного значення, розрахована згідно з пунктом 200.1 статті 200 Кодексу, підлягає бюджетному відшкодуванню за заявою платника у сумі податку, фактично сплаченій отримувачем товарів/послуг у попередніх та звітному податкових періодах постачальникам таких товарів/послуг або до Державного бюджету України, в частині, що не перевищує суму, обчислену відповідно до пункту 200¹.3 статті 200¹ Кодексу на момент отримання контролюючим органом податкової декларації, на відповідний рахунок платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг та/або у рахунок сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу такого платника податку з інших платежів, що сплачуються до державного бюджету.

Виходячи з норм підпункту «б» пункту 200.4 статті 200 Кодексу, платник податку не може задекларувати до бюджетного відшкодування суми ПДВ, нараховані за операціями із отримання послуг від нерезидента, незареєстрованого як платник ПДВ, місце постачання яких розташоване на митній території України, оскільки такі суми не сплачуються ні постачальнику послуг, ні до Державного бюджету України.

Платник податку на прибуток підприємств надає благодійну допомогу: податкові переваги

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує.

На час дії воєнного стану в Україні запроваджено зміни до порядку коригування фінансового результату до оподаткування податкового (звітного) періоду на суму коштів (вартості товарів, виконаних робіт, наданих послуг), безоплатно перерахованих (переданих) неприбутковим організаціям, внесеним до Реєстру неприбуткових установ та організацій.

Зміни передбачені Законом України від 25 лютого 2025 року № 4254-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо стимулювання благодійництва у період воєнного стану» (далі – Закон № 4254) (набрав чинності 16.03.2025).

Встановлено, що за звітні (податкові) періоди, з 2025 року до кінця календарного року, в якому буде припинено або скасовано воєнний стан, коригування, встановлені абзацом першим підпункту 140.5.9 пункту

140.5 статті 140 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), не проводяться щодо сум коштів та/або вартості товарів, виконаних робіт, наданих послуг, безоплатно перерахованих (переданих) протягом звітного (податкового) року неприбутковим організаціям, внесеним до Реєстру неприбуткових установ та організацій на дату такого перерахування коштів, передачі товарів, робіт, послуг (крім неприбуткової організації, яка є об'єднанням страховиків, якщо участь страховика у такому об'єднанні є умовою проведення діяльності такого страховика відповідно до закону, та неприбуткових організацій, до яких застосовуються положення підпункту 140.5.14 пункту 140.5 статті 140 цього Кодексу), у розмірі, що не перевищує 8 відсотків оподатковуваного прибутку попереднього звітного року, за умови що з цієї суми (вартості) більше 4 відсотків оподатковуваного прибутку попереднього звітного року було перераховано (передано) благодійним організаціям, внесеним до Реєстру неприбуткових установ та організацій. Це передбачено змінами, внесеними Законом № 4254 до підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу, який доповнено пунктом 72.

Зауважимо, що положення пункту 72 підрозділу 4 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу є окремою нормою, не пов'язаною з підпунктом 69.6 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Кодексу.

Довідково: з прикладами щодо коригування фінансового результату до оподаткування можна ознайомитись на вебпорталі ДПС України за посиланням <https://tax.gov.ua/baneryi/onlayn-navchannya/podatok-na-pributok-pidpriemstv/885589.html>

Загальний фонд держбюджету отримав від платників Дніпропетровщини майже 199,4 млн грн екологічного податку

Протягом січня – жовтня 2025 року платники Дніпропетровщини поповнили загальний фонд державного бюджету екологічним податком майже на 199,4 млн гривень. Порівняно з січнем – жовтнем минулого року надходження виросли на понад 10,6 млн грн, темп росту – 105,6 відсотків.

Звертаємо увагу, що відповідно до п.п. 240.1.3 п. 240.1 ст. 240 Податкового кодексу України підставою для визначення суб'єкта господарювання платником екологічного податку є здійснення таким суб'єктом розміщення відходів власного виробництва або відходів, отриманих в рамках виконання договорів про розміщення відходів.

У разі, якщо суб'єкт господарювання здійснює тимчасове розміщення відходів, в тому числі небезпечних відходів (акумулятори, шини, люмінесцентні лампи тощо), що не належать до окремих видів (класів) відходів як вторинної сировини, то у нього виникають податкові зобов'язання з екологічного податку за розміщення відходів.

Про особливості отримання свідоцтва про народження дитини з відміткою «повторно» одним з батьків (усиновителем) малолітньої особи (до 14 років)

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Відповідно до п. 70.7 ст. 70 Податкового кодексу України та п. 1 розд. VII Положення про реєстрацію фізичних осіб у Державному реєстрі фізичних осіб – платників податків, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 29.09.2017 № 822 (зі змінами) (далі – Положення № 822) фізична особа незалежно від віку (як резидент, так і нерезидент), яка не включена до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків (далі – Державний реєстр), зобов'язана особисто або через представника подати до відповідного контролюючого органу облікову картку фізичної особи – платника податків за ф. № 1ДР (далі – Облікова картка № 1ДР), яка є водночас заявою для реєстрації у Державному реєстрі, та пред'явити документ, що посвідчує особу, який містить необхідні для реєстрації реквізити (прізвище (за наявності), ім'я, по батькові (за наявності), дату народження, місце народження, місце проживання (за наявності), громадянство).

Фізичні особи – платники податків зобов'язані подавати до контролюючих органів відомості про зміну даних, які вносяться до облікової картки фізичної особи – платника податків, протягом місяця з дня виникнення таких змін шляхом подання заяви про внесення змін до Державного реєстру фізичних осіб – платників податків за формою № 5ДР (далі – Заява за ф. 5ДР) та документа, що посвідчує особу (після пред'явлення повертається) (п. 1 розд. IX Положення № 822).

Для заповнення Заяви за ф. 5ДР використовуються дані документа, що посвідчує особу, та інших документів, які підтверджують зміни таких даних (п. 3 розд. IX Положення № 822).

Згідно з п. 4 розд. VII та п. 7 розд. IX Положення № 822 Облікова картка за ф. № 1ДР / Заява за ф. № 5ДР стосовно малолітніх осіб (до 14 років) подається одним із батьків (усиновителем) за наявності свідоцтва про народження дитини, документа, що посвідчує особу одного із батьків (усиновителя) та інших документів, які підтверджують зміни таких даних.

Пунктом 4 розд. IV Правил державної реєстрації актів цивільного стану в Україні, затверджених наказом Міністерства юстиції України 18.10.2000 52/5 (зі змінами) визначено, що свідоцтва про народження дітей повторно видаються їх батькам і усиновителям незалежно від віку дитини. На свідоцтві, що повторно видане, робиться відмітка «Повторно».

Таке свідоцтво про народження має таку ж юридичну силу, як і свідоцтво, яке було видане вперше.

Правила внесення змін до актових записів цивільного стану, їх поновлення та припинення їхньої дії, затверджені наказом Міністерства юстиції України 12.01.2011 № 96/5 (зі змінами).

Враховуючи викладене, у разі внесення змін до актового запису та отримання свідоцтва про народження дитини із відміткою «Повторно» при поданні Облікової картки за ф. № 1ДР / Заяви за ф. № 5ДР одному з батьків (усиновителю) малолітньої особи (до 14 років), крім загальноновстановлених документів, необхідно надати: рішення суду про визнання батьківства (материнства), усиновлення (удочеріння), інші документи, на підставі яких внесені зміни в актові записи цивільного стану.